

Tempesta de centre

Després d'un cap de setmana ple de curses entre corredors, converses a mitja veu i visites de Madrid, el Congrés Federal de València va triar a Alacant Gerardo Muñoz com a nou president regional del CDS.

Des de setmanes abans el Congrés d'Alacant s'augurava conflictiu. Malgrat que l'alacantí Gerardo Muñoz tenia el suport de la seua federació provincial i que Alejandro Font de Mora, president provincial de Castelló, havia fet declaracions prou explícites fent-li costat, els membres més representatius del comitè provincial de València, encapçalats pel seu president, José Luis Boado, continuaven insistint a qualificar d'intransigent l'actitud de Muñoz i manifestaven la seua voluntat de presentar una llista alternativa. Fins i tot, Fernando Medina, portaveu del comitè provincial de València, indicava que seria recomanable alternar de manera rotativa els càrrecs federals entre les tres províncies.

A mesura que avançava el congrés, amb Muñoz jugant en casa, els de Boado matisaven la seua posició i decidiren arribar a una postura de consens que permetera introduir alguns dels seus seguidors en la llista de Muñoz i aconseguir així una candidatura *integradora*. Les converses entre les diverses postures s'anaren succeint sense arribar a cap acord, i dissabte, Boado, en un magnífic colp d'efecte, decidia impugnar la celebració del congrés a causa de diversos defectes de convocatòria, i enviar la nota a José Ramón Caso, secretari nacional. Caso començà a fer un paper conciliador que acabà amb la retirada de Boado i els seus seguidors, que optaren per no presentar cap llista i renunciar també a integrar-se en la de Muñoz.

José Luis Boado.

Resultats electorals del CDS al País Valencià (1982-1989)

El CDS concorre per primera vegada a les eleccions legislatives el 1982. Però no serà fins les legislatives del 86 que assolirà un percentatge de vots considerable. A les legislatives del 86 i competint amb el tot just estrenat PRD, el CDS obtindrà un èxit electoral fonamental amb vots procedents del PSOE. Els millors resultats del CDS vindran amb la triple confrontació d'autonòmiques, europees i locals del 87, on els percentatges creixeran espectacularment fins assolir prop del 12 % dels vots.

La pèrdua de vora tres punts a les europees del 89 respecte a les europees del 87 s'ha de comptabilitzar a mans de la major abstenció, però també d'una certa tendència decreixent que es farà notar amb més força en les legislatives del 89.

En tot cas, el CDS ocupa un lloc delicat en l'espectre polític. Així doncs, no és estrany que els percentatges a obtenir en successives eleccions estiga en funció de conjuntures sempre difícils de predir. En la mesura en què el centrisme ha agafat vots del PSOE i del PP (més del primer que no del segon), les reorientacions de l'un i de l'altre l'han d'afectar necessàriament. Amb tot, però, després d'algunes confrontacions electorals es pot dir que hi ha un cert espai consolidat de vot centrista que podrien fixar en el 7% dels vots.

Vicent Franch i Ferrer

Ara, el nou comitè federal, que, segons el president iixent Martínez Campillo, tindrà vertadera autonomia i servirà per a realitzar una projecció del partit, cosa que fins aleshores havia estat impossible, gaudirà d'una escassa representació dels membres del comitè provincial de València. De fet, els únics que han pogut entrar han estat els homes del regidor en l'Ajuntament de València, Fermín Artagoitia, un crític que ha preferit no ficar més llenya al foc i deixar el lloc als seus seguidors.

Boado, doncs, ha quedat fora i la seua caiguda està servida; ara, el partit s'enfronta amb el repte de continuar o no amb la seua política de suport als socialistes, però, per si de cas, es manifesta partidari de rebaixar la xifra del 5% del total de vots, necessari per a obtenir representació parlamentària, al 3%. De moment, la ponència de política autonòmica parla de "la nostra recent definició com a partit social-liberal i eminentment progressista, aconsella rebutjar tot pacte global d'oposició". En definitiva, Alacant ens ha deparat senzillament una brega de galls, sense cap redefinició política i sense cap intenció concreta de convertir-se en alternativa al PSOE. Res de nou sota el sol.

Només queda ara esperar que Muñoz, persona que ha demostrat en ocasions una forta voluntat d'independència, pugua recuperar per al CDS, com a mínim, una imatge pròpia i coherent.

Jaume Servera